

## II — YARGITAY CEZA KARARLARI

### MESRU MÜDAFAA — TECAVÜZÜ DEF ZARURETİ

**Özü :** Sanığın ırzına vaki tecavüzü def zaruretiyle işlenen fiil suç teşkil etmez.

T. C. K. 49.

**Hadise :** Sanık Fethiye Pakize'ye mağdur Abdurrahman Yaşar Gözkoymuş, Fethiyenin hadise günü iki defa köy yolunda önüne çıkıp silâhla tehdit ederek ırzına geçmek istemiş, Fethiye çobanlardan bahisle elinden kurtulmuş, akşam üzeri Fethiye evinden ayrı yerdeki ahıra gittiğinde mağdurun tekrar gelerek zorla Fethiyenin ırzına geçmeye teşebbüs etmiş, bileğinden sarılıp yere yıkmış, sanık Fethiye mağdur Abdurrahmanın tecavüzünden kurtulmak maksadiyle tabancasıyla ateş ederek yaralamıştır.

Sanık hakkında TCK. 449, 62. maddelerle kamu dâvası açılmıştır.

**Hüküm :** İnebolu ağır ceza mahkemesi K :

Sanık Fethiye'nin kendisini gece hali ve hücre bir yerde yıkıp üzerine çıkan mağdurun ırzına geçmeye takaddüm eden fiil ve hareketlere başlaması üzerine ırzını kurtarmak zaruretiyle bu suçu işlediği anlaşıldığından TCK. nun 49/2. maddesine göre ceza verilemeyeceğine hüküm verilmiştir 13/9/1956.

**1. C. D. Kararı :** Mağdur Abdurrahman'nın büyük kardeşi Aziz'in gayrimesru karısı Fethiyenin muhtelif zaman ve mahallerde önüne çıkarak ırzına tecavüz etmek istediği ve hadise gecesini sanık Fethiye evlerden içerde ve uzakta buluna ahıra hayvanlara yem vermek için gittiğinde mağdurun buraya gelerek ahır kapısını kapattıktan sonra Fethiyenin yine ırzına geçmek istediği ve bu yüzden boğuşmaya başladıkları ve sanık Fethiyenin ırzına vaki bu taarruzu filhal def zaruretinin bais olduğu mecburiyetle tabanca ile ateş ederek Abdurrahmanı yaraladığı, bu suretle vaki tecavüzden kurtulduğu anlaşılmasına, hadisenin cereyan tarzına ve dosya münderecatına göre sanık hakkında TCK. nun 49 maddesi mucibince ceza tertibine mahal olmadığına dair olan hükmün tasdikine ittifakla karar verildi.

## YARALAMA — AĞIR TAHRİK

**Özü :** Ailesinin şahsına karşı geceleyin vaki bir tecavüzü def mecburiyetiyle işlenen dövme de ağır tahrik vardır.

T. C. K. 456/2, 51/2.

**Hadise :** Mağdur M. A. sanığın isteği ile muska yazmış ve para vermiştir. Sonradan bu parayı sanık geri almıştır. Bu yüzden araları açılmış, mağdur köy imamlığı kâğıdını imzalatmak üzere sanığın evde bulunmadığı bir zaman geceleyin evine giderek karısına muska parasını istemiş vermediği takdirde teslim olmasını istemiş, bu yüzden mücadele olurken sanık evine dönmüş ve mağdurun bu durumunun üzerinde yarattığı teessürle döğmeye başlamış ve mağdurun 20 gün mutad işinden kalacak derecede dövmüştür.

**Mahkeme kararı :** T. C. K. 456/2, 51/1 maddeleri gereğince 1 yıl 6 ay hapse karar vermiştir.

**Yargıtay bozma kararı :** Mağdur M. A. nın evinde olmadığını bildiği sanık İ. Y. nin geceleyin evine bir suretle girip uyumakta olan karısı G. nin yatağı başına vararak uyandırıp (ya yazdırdığı nuskaya mukabil verdiği altınları iade etmesini veya kendisine teslim olmasını söylediği sırada evine dönen sanık İ. Y. ile karşılaştığı ve sanığın mağduru 21 gün işinden kalacak derecede dövdüğü toplanan delillerle tesbit edilmiş ancak : (kabule, tasvire ve geceleyin kendisi evde yokken karısının yattığı yere kadar mağdurun girmesi keyfiyetinin ağırlığı ve koca üzerinde yapacağı derin tesir etraflı bir şekilde münakaşa edilmeden ağır tahrik yerine âdi tahrikin kabulü ile 51/1. maddenin uygulanmasıyla iktifa olunması yolsuz olduğundan hükmün bozulmasına).

Y. 1. C. D. 26/4/1956 tarih ve E. 960, K. 1464.

## KASITLI VE TAKSİRLİ SUÇLAR — ERTELENMİŞ CEZA — İNFAZ

**Özü :** Kasıtlı bir suçtan dolayı verilip ertelenmiş bir mahkumiyet cezası taksirli bir fiilden dolayı mahkumiyet halinde T. C. K. nun 95. maddesi gereğince çektirilmesine karar verilemez.

T. C.K. 95, 455.

**Hadise :** Tedbirsizlik ve dikkatsizlikle Ahmedin ölümüne sebebiyet vermektir.

**Hüküm :** T. C. K. nun 455/1 59. maddeleri gereğince 1 yıl 8 ay hapse ve 208 lira 30 kuruş ağır paracezasına ve evvelce Orman kanununa aykırı

fiili sebebiyle Tosya sulh ceza mahkemesinden verilip tecil edilmiş olan bir hafta hapis ve 50 lira ağır para cezasının da aynen infazına (95. madde gereğince) hüküm verilmiştir. (Kastamonu Asliye C.)

### 1. C. D. Kararı :

Müeccel mahkûmiyetin kasıtlı bir suçta müteallik olduğu ve 455 maddedeki suçun kasıtsız bir suç bulunduğu nazara alınmadan mahkûmiyete karar verilmesi yolsuzdur.

Y. 1. C. D. 12/3/1958 tarih E. 188, K. 646.

## HAKARET — ALENİLİK VE İHTİLÂT UNSURLARI

Özü : İhtilât ve aleniyet unsurları bir birine karıştırılarak yanlış fıkra ile mahkûmiyete karar verilmesi yolsuzdur.

T. C. K. 482, f. 1 (ihtilât), f. 2. (yüze karşı), f. 3. alenen.

Hadise - Hüküm : İnşa edilmekte olan köy Camii içinde Eminenin yüzüne karşı alenen hakarete bulunduğu iddiasıyla sanık Bekir hakkında yapılan duruşma sonunda : T. C. K. nun 482/3 üncü maddesine göre bir ay müddetle hapis ve 250 lira ağır para cezasıyla tecziyesine, tecil talebinin reddine. dair Zonguldak 1 inci sulh ceza mahkemesince hüküm verilmiştir.

2. C. D. K. : Tamir edilmekte olan cami içinde bulunan üç şahitten ikisinin şahadetine göre hakaretin dışarıdan işitilmesine ve bu suretle intişar keyfiyetinin tahakkukuna imkân bulunmadığı anlaşılmasına ve bina umuma açık bulunmamasına binaen şahit adedinin üç kişiye baliğ olmasının aleniyet unsurunun tahakkukuna kâfi bir sebep teşkil etmeyeceğine binaen aleniyet unsurunun tahakkuk veçhinin kanuni müstenidatı gösterilmeden fıkra tatbikinde isabet edilmemesi yolsuzdur.. Mahkeme eski hükümde ısrar etmiştir.

### Y. C. G. Kurulu Kararı :

Dosya mündericatına nazaran hakaret tamir ve inşa edilmekte olan ve ikinci bir katından da bahsedilen köy cami'inde vukubulmuş ve yine şahit Hasan Alperin şahadetine göre de hadisenin cereyan ettiği mahal namaz kılınmayan hususî bir mahal olduğu belirtilmiştir. Bu şahit, buradaki hakaretin dışarıdan duyulamıyacağını, muhtar Ali Avcı ise dışarıdan işitilmesi mümkün olduğunu beyan etmiş bulunmaktadırlar. İnşa ve tamiri henüz ikmâl edilmemiş olan bu cami'in bir kısmında köylünün namaz kılmakta olup olmadıkları ve böylece muayyen vakitlerde usta ve işçilerin

haricinde köy halkının namaz kılmak üzere buraya gelip gitmekte olup olmadıkları da tahkik ve tesbit edilmemiştir.

Bu sebeplerle hususî daire ilâmında gösterilen bozma varit olup uymak gerekirken ayrı ayrı şeyler olan ihtilât ve aleniyet unsurları birbirine karıştırılmak suretiyle bazı mülâhazalar serdile evvelki hükümde ısrara karar verilmesi yolsuz olduğundan mezkûr hükmün tebliğname vechile bozulmasına 13/1/1958 tarihinde ekseriyetle karar verildi.

Y. C. G. K. Esas : 2/170-7 K. 7.

### HAKARET — KAVGA — SİLÂH BOŞALTMA

**Özü :** Sanıkla mağdur arasında ekinin ızrarından çıkan tartışmada sanıkların mağdura sövmeleri ve daha sonra silâh boşaltmaları tehdit değil kavgada silâh boşaltma suçunu meydana getirir.

T. C. K. 466-2.

**Hadise - Hüküm :** Hakaret ve tehditden maznun Hasan ve Tevfik haklarında yapılan duruşma sonunda : T. C. K. nun 191/son, 482/ilk, 65/2, 71 ve 5435 sayılı kanun nazara alınarak neticeten Tevfik'in bir ay hapis ve 400 lira ağır para; Hasanın bir ay hapis ve 75 lira ağır para cezalarıyla tecziyelerine, tecil taleplerinin reddine Savaştepe sulh ceza mahkemesince hüküm verilmiştir.

**2. C. D. K. :** Hadisenin taayyün eden mahiyetine göre fiilin kavgada korkutmak için silâh boşaltmaktan ibaret olduğu düşünülmeden 466/2 yerine 191/son ile ceza tayin ve tahdit edilmek suretiyle tatbikte hata edilmesi, yolsuzdur. Mahkeme evvelki hükümde ısrar etmiştir.

**C. G. K. K. :** Dosya mündericatına göre sanıkların mezruata sokdukları hayvanlarını mağdur, tarlasından çıkarıp uzaklaştırmak isterken gelen sanıklar mağdura bunları sen nasıl çıkarırsın diye sövüp pek tabii olarak zararın devamına müsaade ve müsamaha etmeyen mağduru oradan uzaklaştırmak üzere bunlardan birisinin eve giderek getirdiği tabancayı diğerinin mağdura karşı kullanması bu suretle tahaddüs etmiş olan kavgada silâh atmaktan ibaret açık bir mahiyet taşıması itibariyle evvelki hükümde ısrara karar verilmesi yolsuz görüldüğünden mezkûr hükmün bozulmasına 13/1/1958 tarihinde ittifakla karar verildi.

Y. C. G. K. Esas 2/172 K. 9.

**Not :**

Sanıklar mağdura ait ekine hayvanlarını sokmuşlar, mağdur bu hayvanları ekinden çıkarmak isterken sanıklar mağdura sövmeye başlamışlar ve sanıklardan birinin eve giderek getirdiği tabancayı diğer sanık alıp mağdura karşı ateş etmiştir.

Mahiyeti yukarıda açıklanan hadisenin 2. ceza dairesince ve onu tasvip eden Ceza Genel Kurulunca anlaşılışında isabet olmadığı sanısındayız. Bizzat ceza genel kurulu kendi kararında (ızzarın devamına müsaade ve musamaha etmeyen mağduru oradan uzaklaştırmak üzere bunlardan birisinin eve giderek getirdiği tabancayı diğerinin mağdura karşı kullanması, bu suretle tahaddüs eden kavgada) silâh boşaltıldığı ifade edilmiştir. Bu fiil T. C. K. nun 466 maddesinin 2. fıkrasında tarif edilen kavgada silâh boşaltma olarak tavsif ve kabul edilemez.

Bilindiği gibi kasdı belirten fiiller ve hareketlerdir. Bu hadisede mühim olan cihet sanıklardan birinin evden tabancayı getirmesi ve ötekinin mağdura yönelerek ateş etmesidir. Burada kavgadan bahis edilmiştir. Kavga nedir?

Kavga mahiyeti itibariyle, karşılıklı ve bir birine zıt hareketlerdir. Bir yandan saldırı ve öte yandan savunma vardır. Kavga ceza ilminde, ikiden fazla kişi arasında fiili çekişme olarak tarif edilir. Yalnız iki kişi arasındaki fiili çekişmeye döğüş denir. (1)

Böyle bir kavgada silâhın korkutma veya tehdit etmek kasdiyle boşaltılıp boşaltılmadığının tayini tamamiyle dâvaya bakan mahkemenin takdirine ait bir yetkidir ve başka türlü de düşünülemez. Kasdın mahiyeti kavganın ve kavgaya katılmanın saikleriyle tesbit olunabilir.

Konumuzda Yargıtay maddi hadiseyi takdire ve tavsife girişmekte ve böylece dâvanın esasını, fiili ve maddi cihetlerini inceleme durumuna sürüklenmiş olmaktadır. Bilindiği gibi Yargıtay hükümlerin yalnız hukuki cihetlerini, sabit görülen olaylara hukuki kaidelerin doğru tatbik edilip edilmediğini, usuli kaidelere aykırılık olup olmadığını incelemeye yetkilidir. C.M.U.K. 307, 313, 308.

Bu sebeplerle Yargıtay ceza genel kurulunun sözügeçen kararında isabet göremiyoruz.

**Dr. iur. A. P. Gözübüyük**

(1) Kavga hakkında geniş ve sistematik, mukayeseli bilgi için şu makalemize bakınız :

Silâh çekme, Adalet Dergisi, 1946, Sh. 384-385.